

Civilizace: rozpuštění nyní bytostně velkoměstsky založeného národního tělesa na beztvaré masy, světové město a provincie: čtvrtý stav (masa), anorganický, kosmopolitický

1. Vláda peněz („demokracie“), hospodářské mocnosti pronikající politickými formami a silami

1675–1550 Doba Hyksosů (viz tab. I výše). Nejhlubší úpadek, diktatury cizích generálů (Chian). Od 1600 konečné vítězství thebských panovníků	300–100 politicky helénismus od Alexandra po Hannibala a Scipiona (200), královská všemocnost: od Kleomena III. a C. Flaminia (220) po Maria, radikální vůdci lidu	480–230 „období válečných států“. 288 císařský titul. Imperialističtí státníci z dynastie Čchin. Od 249 včetně poslední státní.	1800–2000, 19. stol. Od Napoleona ke světové válce, „systém velmocí“, stálá armáda, ústavy 20. stol. Přechod ústavních sil v beztvaré jednotlivé moci, zničení války, imperialismus
---	---	--	--

**2. Vytvoření caesarismu. Vítězství politiky násilí nad penězi. Rostoucí primitivní charakter politických forem, vnitřní rozpad
národů v beztvaré obyvatelstvo, jehož shrnutí do impéria postupně nabývá opět primitivně despotického charakteru**

1550–1328: 18. dynastie Thutmos III.	100 př. Kr. – 100 po Kr.: Od Sully po Domitiana Caesar, Tiberius	250 př. Kr. – 26 po Kr. dynastie Wang-čeng a západní dynastie Chan. 221 Augustovský titul (ši) císaře Chuang-ti, 140–80 Wu-ti	2000–2200
---	--	--	-----------

**3. Dozrávání definitivní formy: privátní a rodinná politika jednotlivých vládců, svět jako kořist. Egypticismus, mandarinství,
byzantinismus, nedělná ztuhlost a bezmoc i imperiálního mechanismu vůči touze po kořisti. Mladé národy či cizí dobyvatelé.
Pomalé vystupování pralidských stavů do vysoce civilizovaného životního postoje**

1328–1195: 19. dynastie Sethos I., Ramses II.	100–200, od Traiana k Aureliovi, Traianus, Septimius Severus	25–220 východní dynastie Chan 58–76 Ming-ti	Po 2200
--	---	--	---------

Civilizace podle Spenglera

Autorka: Margot Metrolandová

Mezi novináři se dlouhá léta traduje (a dnes to často opakují bloggeři a lidé na sociálních sítích) výrok Oswalda Spenglera, že jsme se ocitli na konci civilizace. Vždyť přece napsal *Zánik Západu*, nebo ne? Krom toho je pro něj poslední fází civilizace caesarismus, kterým jsme prošli před mnoha desetiletími – tak se to alespoň říká – érou Dolfy & Mussa.

Samozřejmě je to celé nesmysl a málokoho asi překvapí, že se toto zkreslené vylíčení rozmohlo ve 30. a 40. letech, kdy byl Spengler *ex post* obsazen do role proroka národně socialistického Německa. Než se k tomu ale dostaneme, dovolte mi podotknout, že výše nastíněnou interpretaci „caesarismu“ lze snadno vyvrátit i letmým pohledem do přílohy „Historická morfologie“ na konci *Zániku Západu*.

(Pokračování textu...)